

РЕШЕНИЕ

№ 2971

гр. София, 03.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 06.11.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6408** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Е. Л. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]1А, [жилищен адрес] срещу Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. на ВНД директор на СДВР, с която в качеството ѝ на държавен служител, заемащ длъжността “главен счетоводител” в сектор “Финансово осигуряване”–СДВР, категория В на основание чл.228, т.3, чл.224, ал.2, т.2 и чл.226, ал.1, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) вр. чл.227, ал.1, т.5 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) ѝ е наложено дисциплинарно наказание “ПОРИЦАНИЕ” за срок от 6 месеца с предупреждение, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на изтърпяването му ще ѝ бъде наложено друго, по-тежко наказание. Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. се оспорва като немотивирана – в нея не били изложени фактите и обстоятелствата, от които се извежда твърдяното дисциплинарно нарушение, нито се сочели действията или бездействията на жалбоподателката, с които то е извършено, нито се разбирало какво е било дължимото от нея поведение. Жалбоподателката твърди, че е било накърнено

правото ѝ на защита в дисциплинарното производство, тъй като то било проведено със съществени нарушения на императивни норми. Поддържа, че дисциплинарната ѝ отговорност е неоснователно ангажирана – заповедите на директора на СДВР или оправомощени от него длъжностни лица, без да се изисква последващ контрол за тяхната законосъобразност, вкл. по отношение на документите и актовете, които са ги иницирали. Главният счетоводител не само нямал правомощия да отменя заповеди на директора, но бил длъжен да ги изпълнява съгласно длъжностната си характеристика и Инструкцията за организацията и технологията на работа с А. “Труд и работна заплата”. За изготвянето на заповеди за отмяна на вече издадени заповеди отговаряли служителите от отдел “Човешки ресурси”, което не било сторено в случая. Самата жалбоподателката били изпълнила стриктно всички заповеди на директора на СДВР, при спазване на установените финансово-контролни правила и процедури, поради което смята, че е наказана за чужди пропуски. Твърдението на наказващия орган, че следвало да се вземе предвид заповедта, която определя допълнителното възнаграждение с по-благоприятен размер не отговаряло на истината, тъй като плащанията били осъществени именно по него. Жалбоподателката иска да отмени Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. на ВНД директор на СДВР и да ѝ присъди направените по делото разноски.

Ответникът ВНД ДИРЕКТОР на Столична дирекция на вътрешните работи не представи отговор по жалбата по чл.163, ал.2 АПК, не взе участие при разглеждане на делото, не изрази писмено становището си в хода му.

Съдът прецени събраните по делото доказателства съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК, при което от фактическа страна установи:

Безспорно по делото е, че Е. Л. М. към процесния период е държавен служител в СДВР - главен инспектор, на длъжност “главен счетоводител” в сектор “Финансово осигуряване” -СДВР, с категория В.

С Протокол рег. № я 34300/03.07.2013 г. се удостоверява, че е встъпила в длъжността на 03.07.2013 г., когато се е запознала с утвърдената за нея със Заповед рег. № з-6849/23.05.2012 г. на директора на СДВР Специфична длъжностна характеристика, рег. № 22282/22.05.2012 г. Определените с нея основни длъжностни права и

задължения включват тези: да организира, управлява и контролира и участва и отговаря за вътрешните финансови дейности и счетоводна отчетност в СДВР; да подпомага ръководството на разпоредителя с бюджетни кредити при изпълнението на бюджетната сметка, плана за приходите и законосъобразно разходване на средствата; да ръководи и контролира дейността по спазване на вътрешно-ведомствените нормативни актове, разходването и отчитане на бюджетните и извънбюджетните и други средства, счетоводната отчетност и заплащане на труда; да подписва всички документи с финансов характер и одобрява плащания и др.

Със Заповед рег. № з-13439/29.08.2013 г. на директора на СДВР е назначена комисия с председател – комисар М. С. Б. – началник отдел “Противодействие на икономическата престъпност” – СДВР и 7 члена, която да извърши проверка относно определянето, начисляването и изплащането на допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в СДВР поради констатирани нарушения по Справка рег. № I-16055/2013 г. на З. за вътрешен одит на МВР.

При проверката по преписката ѝ са приобщени следните материали:

С МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г. са определени допълнителните възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности, условията и реда за тяхното изплащане на държавните служители в МВР на основание чл.202, ал.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.).

С писмо рег. № I-21095/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи е указано при изпълнение на т.1 от МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г. допълнителни възнаграждения за специфични служебни дейности да се определят само на тези от държавните служители, които пряко ги изпълняват.

С писмо рег. № Х 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР до СДВР с разяснено, че съгласно точка 1 от МЗ рег.№ Из-781/12.04.2010 г. тя е приложима единствено за държавни служители, които пряко ежедневно извършват специфична служебна дейност и това е записано в длъжностните им характеристики; такова да не се определя на началниците на групи и

сектори поради отпадане на текста от Инструкция рег. № Из-1639/2008 г., освен ако в даден месец те действително, пряко са извършвали специфична служебна дейност.

Със Заповед рег. № з-7247/26.04.2010 г., подписана За директор на СДВР на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) във връзка с т.1.7 от МЗ рег.№ Из-781/12.04.2010 г. е наредено да се изплаща допълнително месечно възнаграждение за специфични условия на труд в размер на 25%, отнесено към базата от 140 лв., определена за допълнителни възнаграждения, на държавните служители от група “Конвой” – ОПП-СДВР, посочени с имената, категории, длъжности, считано от 01.06.2010 г. Наредено е копие от Заповед рег. № З-9665/26.06.2013 г. да се изпрати на Сектор “Финансово осигуряване”, Отдел “Човешки ресурси”, група “Конвой”-ОПП-СДВР.

Със Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) във връзка с МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г., писмо рег. № I-21095/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи и писмо рег. № Х 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР е наредено да се изплаща допълнително възнаграждение за специфични условия на труд на държавните служители в “Охранителна полиция” и “Пътна полиция” – СДВР, които пряко участват в охраната на обществения ред и безопасността на движението при провеждане на масови мероприятия: за участие от 2 до 4 мероприятия да се изплаща до 40% от сумата 140 лв.; за участие от 5 до 10 мероприятия да се изплаща до 60% от сумата 140 лв. и за участие над 10 мероприятия да се изплаща 80% от сумата от 140 лв. Наредено е до 5-то число на месеца да се изготвят образците от документи към Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. – Протокол за отчитане на участието в охраната на обществения ред на масови и спортни мероприятия – приложение № 1; Предложение за определяне на допълнително възнаграждение за специфични условия на труд – приложение № 2 и Заповед за определяне на допълнително възнаграждение за специфични условия на труд – приложение № 3.

С МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. относно определяне на допълнителните възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности, условията и реда

за тяхното изплащане на държавните служители в МВР, с която на основание чл.202, ал.1, т.1 и 2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) е наредено:

- изплащането на допълнителни възнаграждения за специфични служебни дейности в съответния размер на държавните служители, които пряко изпълняват посочените в точки от 1.1 до 1.13 специални служебни дейности, в т.ч. по т.1.1.6, б.”А” – за конвоиране до 25 на сто и по т.1.7, б.”А”, б.”а” за патрулно-постова дейност (П.) или опазване на обществения ред (ООР) на териториален или линеен принцип – за [населено място] до 80 на сто;
- базата за определянето на допълнителните възнаграждения за специфични служебни дейности е 140 лв. – т.2;
- определянето на конкретния размер и вида на допълнителните възнаграждения, тяхното изменение, спиране или възстановяване на всеки служител да се извършва със заповед на ръководителя на структурата по чл.9 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) по предложение на началниците на съответните звена – т.3;
- изплащането на допълнителните възнаграждения за специфични служебни дейности е наредено да е ежемесечно – т.7;
- на държавни служители, които изпълняват служебни задължения, свързани с повече от една от дейностите от точки от 1.1 до 1.13 да се определя допълнително възнаграждение за една от тях в по-благоприятния размер;
- отменена е изцяло МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г.

МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. е изменена и допълнена с МЗ рег. № Из-1329/28.06.2012 г., МЗ рег. № Из-1353/02.07.2012 г., МЗ рег. № Из-1513 от 23.07.2012 г.; МЗ рег. № Из-1861/11.09.2012 г., МЗ рег. № Из-1877/14.09.2012 г., МЗ рег. № Из-2449/04.12.2012 г., МЗ рег. № Из-2515/12.12.2012 г., МЗ рег. № Из-2537/15.12.2012г., МЗ рег. № Из-115/23.01.2013 г., МЗ рег. № Из-197 от 01.02.2013 г., МЗ рег. № Из-2647/19.12.2013 г. и МЗ рег. № Из-399/28.02.2014 г. и МЗ рег. Из-625/19.03.2014 г. Промените не се отнасят до цитираните т.1.6, б.”А”, т.1.7, б.”А”, б.”а”, т.3, т.7 и т.10 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г.

Според Справка рег. № я 44978/12.09.2014 г. от началника на 03 Сектор

“Секретариат”–ОКИАД–СДВР при първоначалното нейно постъпване МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. е заведена в СДВР с вх. № я 20516/20.07.2011 г.; на 21.07.2011 г. е докладвана на директора на СДВР; в изпълнение на негова резолюция от същата дата е изпратена на началниците на РУП, отдели и самостоятелни поделения – на тези с електронни адреси, а на останалите чрез предоставени ксерокопия. Изпращане на МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. на Сектор “Финансово осигуряване” не се установява нито от разпечатката от електронното съобщение на л.23, с което тя е разпространена на посочените в него звена на СДВР, нито с други доказателства по делото.

Със Заповед рег. № з-9665/26.06.2013 г. на ВНД директор на СДВР на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) във връзка с т.1.6, б.”А” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. и предложение рег. № 31695 от 11.06.2013г. е наредено да се изплаща допълнително месечно възнаграждение за конвоиране на лица в размер на 25 на сто от сумата 140 лв. на държавните служители от група “Конвой” към отдел “Охранителна полиция” – СДВР, посочени с имената и длъжностите им – общо 27, считано от 01.06.2013 г. Наредено е копие от тази заповед да се изпрати на Отдел “Човешки ресурси” и Сектор “Финансово осигуряване” – СДВР за сведение и изпълнение.

Според Справка рег. № я 49041/20.09.2013г. на полицейски инспектор в група “Конвой” – О. – СДВР, на служителите, пряко изпълняващи дейност по конвоиране съгласно МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011г. се изплащало допълнително възнаграждение за специфични условия на труд до 25% от 140 лв. На служителите, участвали в две или повече мероприятия, в зависимост от участията се изплащали от 20 до 80% по Инструкция рег. № Из-2453/2012 г. за разпределяне на работното време в МВР, отчитането му и компенсирането на работата извън установеното работно време.

Допълнително с писмо на началника на група “Конвой”-О.-СДВР от 05.03.2014 г. е предоставена подробна информация, че:

- държавните служители – полицай, старши полицай, командира на отделение и полицейски инспектор от група “Конвой” – О. – СДВР на основание т.1.6, б.”А” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. за изпълняваната от тях специфична служебна дейност – конвоиране – ежемесечно получавали до 25% от сумата 140 лв. (фиксирана база за

определяне на допълнителните възнаграждения за специфични служебни дейности);

- при пряко участие на тези държавни служители в охраната на обществения ред и безопасността на движението при провеждане на масови мероприятия в даден месец съгласно МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. според броя на мероприятията, в чиято охрана са участвали, за тях до 5-то число на следващия месец се изготвяли документите по образците по приложенията към заповедта (протокол за отчитане на участието в охраната на обществения ред при провеждане на масови и спортни мероприятия – приложение № 1; предложение за определяне на допълнително възнаграждение за специфични условия на труд – приложение № 2; заповед за определянето на допълнително възнаграждение за специфични условия на труд – приложение № 3);

- след утвърждаването на протоколите и предложенията, както и след подписване на заповедите, последните отивали в сектор “Финансово осигуряване” – СДВР за въвеждане и коригиране на въведените през предния месец данни относно вида и размера на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности;

- така в определени месеци някои от служителите от група “О.” – ОПП – СДВР получили допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични условия на труд (пряко участие в охраната на обществения ред и безопасността на движението при масови мероприятия) вместо допълнително възнаграждение за специфични служебни дейности – конвоиране;

- получаваните от тези служители сума не представлявали сбор от процентите, определени за два вида специфични служебни дейности, а е била равна на процентното изражение на допълнителното възнаграждение само за единия вид специфична служебна дейност, което се явявало негов по-благоприятен размер;

- посочени са по месеци с имена и длъжности всички служители от група “О.”–О.-СДВР, получавали допълнителното възнаграждение за специфични условия на труд (пряко участие в охраната на обществения ред и безопасността на движението при провеждането на масови мероприятия) вместо допълнително възнаграждение за

специфична служебна дейност – конвоиране – за периода от м.11.2011 г. до м.01.2014 г.;

- посочени с номера, дати и месеци, за които се отнасят, 19 бр. предложения на началника на група “Конвой”–О. – СДВР до директора на СДВР за определяне допълнителни възнаграждения за специфични условия на труд на служители от същата група за периода от м. август 2011 г. до м. декември 2013 г., като 9 бр. от тях са приложени към това писмо, а само две примерни по делото с рег.№ я 37659/10.07.2013 г. и рег. № 64183/11.12.2013 г.

Представени са месечните заповеди на директора на СДВР, с които на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г., писмо рег. № Из-2195/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи и указания рег. № Х-4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР и/или МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. е наредено изплащане на допълнително възнаграждение за специфични условия на труд, отнесено към базата от 140 лв., в проценти на посочените във всяка от тези заповеди служители от група “Конвой” – О. – СДВР, като в табличен вид са посочени имената, категориите и длъжностите, ЕГН, лична карта, брой мероприятия, в които са участвали, и полагаем се процент за всеки един от тях в интервала от 40% до 80%, както следва:

- Заповед рег. № з-10067/09.09.2011 г. за м. август 2011 г.;
- Заповед рег. № з-11059/05.10.2011 г. за м. септември 2011 г.;
- Заповед рег. № з-12331/04.11.2011 г. за м. октомври 2011 г.;
- Заповед рег. № з-4979/09.04.2012 г. за м. март 2012 г.;
- Заповед рег. № з-8875/06.07.2012 г. за м. юни 2012 г.;
- Заповед рег. № з-12649/03.10.2012 г. за м. септември 2012 г.;
- Заповед рег. № з-14633/09.11.2012 г. за м. октомври 2012 г.;
- Заповед рег. № з-15959/05.12.2012 г. за м. ноември 2012 г.;
- Заповед рег. № з-3627/11.03.2013 г. за м. февруари 2013 г.;

- Заповед рег. № з-5063/04.04.2013 г. за м. март 2013 г.;
- Заповед рег. № з-6509/08.05.2013 г. за м. април 2013 г.;
- Заповед рег. № з-8049/04.06.2013 г. за м. май 2013 г.;
- Заповед рег. № з-10683/10.07.2013 г. за м. юни 2013 г.;
- Заповед рег. № з-12251/11.08.2013 г. за м. юли 2013 г.;
- Заповед рег. № з-113599/08.09.2013 г. за м. август 2013 г.;
- Заповед рег. № з-16133/10.10.2013 г. за м. септември 2013 г.;
- Заповед рег. № з-18037/15.11.2013 г. за м. октомври 2013 г.;
- Заповед рег. № з-19887/11.12.2013 г. за м. ноември 2013 г.;
- Заповед рег. № з-558/10.01.2014 г. за м. декември 2013 г.

На 26.02.2014 г. е представено Сведение от Е. Л. М. – главен счетоводител на СДВР и Сведение от Р. Т. К., специалист III ст. от Сектор “Финансово осигуряване” – СДВР в един и същи смисъл, че след получаването на МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. служителите от сектора са се запознали с нея срещу подпис; те нямали ангажимент за проверка на вече издадени заповеди. Приложен е списък на 18 служители от Сектор “Финансово осигуряване”, посочени поименно, които срещу подпис се запознали с МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. (л.39 от делото).

Според **Разяснение от технически изпълнител по заплащане на труда** за обработване на заповеди за конвоиране и охрана на мероприятията от група “Конвой”–О.-СДВР В. С., всички служители от групата от м.08.2011 г. до м.01.2014 г. получавали по 25% за конвоиране по код 2144 по индивидуални и общи заповеди от 2010 г. и 2013 г. Към тези 25% им се доплащало за охрана на мероприятия по ежемесечни заповеди в определен процент за П. по код 2162 (от 2 до 4 мероприятия до 40% П.; от 5 до 10 мероприятия до 60% П. и над 10 мероприятия до 80%). Даден е пример: ако един служител от група “Конвой”–О.-СДВР за определен месец има **40% П.** за участие в охрата на мероприятия, то му е изплатено по един от следните начини: а) 25% за

конвоиране по код 2144 плюс 15% за П. по код 2162, общо **40%**; б) 25% за конвоиране по код 2144 плюс 15% на същия код, общо **40%**; или в) изтрети са 25% за конвоиране по код 2144 и са пуснати само по код 2162 за П. **40%**. Тъй като от м.08.2011 г. в група “Конвой”– О. – СДВР се били сменили 6 технически изпълнители по заплащането на труда, обработването на заповедите е правен по един от трите начина, но задължително така че процентът да не превишавал този за охрана на мероприятия. При надвишаване поради техническа грешка, в един от следващите месеци, то била отстранявано чрез сторниране на надвзетата сума по съответния код.

Изготвена е **Справка рег.№ я-22826/28.03.2014г.** с резултатите от така извършваната проверка със следните относими към спора констатации:

- За периода от 01.08.2011 г. (датата на влизане в сила на МЗ рег. № Из-1887/2011 г.) до 30.08.2013 г. са издадени общо **2722 заповеди**, с които са определени допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности на държавни служители от СДВР, от които в 2632 заповеди като основание правилно е посочена МЗ рег. № Из-1887/2011 г., а в 90 заповеди погрешно е цитирана отменената МЗ рег. № Из-781/2010 г.;

- Със Заповед рег. № з-17375/01.11.2013 г. на ВНД директор на СДВР, издадена за изпълнение на МЗ рег. № Из-1887/2011 г., е наредено предложение за определяне на допълнително възнаграждения за специфични служебни дейности да се изготвя от прекия началник, да се изпраща в отдел “Човешки ресурси” при СДВР за изготвяне на проект на заповед;

- Заповед рег. № з-17375/01.11.2013 г. на ВНД директор на СДВР не обхващала всички служители от СДВР, които имат право на допълнителни възнаграждения, тъй като наред с нея се изпълнявала Заповед рег. № з-8861 от 08.08.2011 г. на директора на СДВР за тези от “Охранителна полиция” и “Пътна полиция” – СДВР, издадена на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм.

– ДВ, бр.53 от 2014 г.) във връзка с МЗ рег. № Из-1887/2011 г., писмо рег. № I-21095/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи и писмо рег. № Х 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР с приложени образци от протоколи за отчитане на участие в охрана на обществения ред при масови и спортни мероприятия; предложение за допълнително възнаграждение за специфични условия на труд и заповед за определяне на допълнително възнаграждение за специфични условия на труд, като за участие от 2 до 4 мероприятия то е до 40%, от 5 до 10 мероприятия е до 60% и над 10 мероприятия – 80%, всички от сумата от 140 лв.; предвидено е образците да се изготвят и изпращат за подпис до 5-то число на месеца;

- Комисията е определила Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. като неточна и в нарушение МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. по няколко причини. Нямаło нормативен или вътрешноведомствен акт, че според броя на масовите мероприятия и участието им в тях, служителите имат право на допълнителни възнаграждения за специфични служебни дейности–такива текстове липсвали в МЗ рег. № Из-1887/2011 г. и последващите заповеди за изменението и/или допълнението ѝ. В Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. се посочвало, че се отнася за *допълнителното възнаграждение за специфични условия на труд*, но то било предмет на МЗ рег. № 1885/19.07.2011 г., издадена на друго правно основание – чл.202, ал.1, т.5 и ал.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) според чиято т.1 и приложение № 1 такова се полагало само при работа, свързана с риск за живота в среда на йонизиращи лъчения с електромагнитни полета; токсични вещества; за работа с микроскоп, дисплеи и компютърни монитори и други оптични прибори; при производствен риск в други случаи, изрично изброени. Поради това Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. била неточна, тъй като правното ѝ основание било приложимо за допълнителни възнаграждения за *специфични условия на труд*, докато самата тя определяла допълнителни възнаграждение за *специфични служебни дейности*. Цитираните в Заповед рег.

№ з-8861/08.08.2011 г. писмо рег. № I-21095/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи и писмо рег. № X 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР били във връзка с МЗ рег. № з-781/12.04.2010 г., отменена със МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Отменена била и Инструкция рег. № Из-1639/2008 г., упомената в писмо рег. № X 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР;

- Така в СДВР едновременно действали две заповеди по реда за определяне и изплащане на допълнителните възнаграждения, които били различен обхват и процедура по прилагането им. Първата **Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г.** се отнасяла само до държавните служители от отделите “Охранителна полиция” и “Пътна полиция”, за които предложения от преките ръководители не се изготвяли и не постъпвали в отдел “Човешки ресурси” за изготвяне на проекти на заповеди, а такива се докладвали директно за подпис и отивали в Сектор “Финансово осигуряване” за изпълнение, което било в нарушение МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Втората била **Заповед рег. № з-17375/01.11.2013 г.**, която важела за всички останали държавни служители в СДВР, за които при изпълнени специфични служебни дейности се правели предположения от преките им ръководители;

- Наличието на Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР заедно с неразбирането на МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. довело до възможността да се изготвят предложения и/или да се подписват заповеди за определяне на допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности на повече от едно основание – за “конвойна дейност” и за “патрулно-постова дейност” или “охрана на обществения ред” в един и същи месец на един и същи служител;

- От представената справка от сектор “Финансово осигуряване” – СДВР във формат М. Е. се установявало, че на *всички* служители от група “Конвой” е

определяно допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности *“конвоиране”* в размер на 25% от 140 лв.; освен това за охрана на масови мероприятия са им изготвяни и подписвани и заповеди в процент от 140 лв., зависещ от броя на мероприятията, в които е участвал служителят;

- При постъпването в сектор *“Финансово осигуряване”* – СДВР на заповеди за изпълнение на специфични служебни дейност от служителите от група *“Конвой”*, във ведомостите са сочени и двете заповеди - както тази за *“опазване на обществения ред”*, така и тази за *“конвоиране”*. Към процента за *“конвоиране”* – 25% е добавян процент, който да го допълни до съответния процент *“за опазване на обществения ред”*;

- Комисията е приела, че тази практика нарушава т.10 от МЗ рег. № 13-1887/19.07.2011 г., според който държавните служители, изпълняващи служебни задължения, свързани с *повече от една дейностите* по т.1.1 – 1.3, да се определя допълнително възнаграждение *само за една от тях*, но в по-благоприятния размер. Комисията е приела, че в тези случаи следвало да се отмени по-неблагоприятната заповед и допълнителното възнаграждение да се определи според заповедта в по-благоприятния размер;

- При постъпване в сектор *“Финансово осигуряване”* – СДВР на тези заповеди по МЗ рег. № 13-1887/19.07.2011 г., началникът на сектора трябвало да осъществява контрол; комисията не е възприела позицията на Е. Л. М., че като главен счетоводител на СДВР тя контролирала само финансовата част на постъпващите материали и след като заповедите били подписани от директора на СДВР, то тя нямала ангажимент да контролира тяхната правилност;

- В този смисъл комисията е заключила, че началникът на сектор *“Финансово осигуряване”* – гл. счетоводител на СДВР Е. Л. М. не била изпълнила служебните си задължения, като е допуснала **да се осчетоводяват**

две заповеди за изплащането на допълнителни възнаграждения за изпълнени специфични служебни дейности на две основания и не е упражнявала контрол спрямо подчинените ѝ служители - дисциплинарно нарушение по чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.);

- Изводът на комисията по т.4 от Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. е, че в сектор “Финансово осигуряване” МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. не се познавала и не се прилагала правилно, което довело до *осчетоводяването на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на две основания (по две едновременно действащи заповеди), без ощетяване на бюджета.*

- Предложението по т.2 от Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. е на гл. счетоводител на СДВР Е. Л. М. за *неупражнен контрол над подчинените ѝ служители и за неизпълнение на служебните ѝ задължения и на заповед на основание чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) да се наложи дисциплинарно наказание “порицание” за срок от 6 до 12 месеца.*

По Справка рег. № 22286/28.03.2014 г. на първата страница е поставена резолюция “Да” от дата 01.04.2014 г. с подпис, който не се чете, без означени длъжност и име. На последната страница на Справка рег. № 22286/28.03.2014 г. има ръкописен текст “*Не съм съгласна с горепосочените констатации, тъй като не отговарят на обективните обстоятелства и на вътрешните нормативни актове*”, без подпис, име, длъжност и дата, за който не се спори, че е написан от жалбоподателката при запознаването ѝ с документа.

По повод на Справка рег. № 22286/28.03.2014 г. от главен инспектор Е. Л. М. – главен счетоводител на СДВР е дадено Обяснение рег. № 28192/24.04.2014 г. до директора на СДВР, че:

- макар във ведомостите за всички служители от група “Конвой” – СДВР да били въвеждани допълнителни възнаграждения са изпълнение на

специфична служебна дейност – “конвой” в размер на 25% от 140 лв., а на тези от тях с участие в мероприятия въз основа на подписвани заповеди – и допълнителни възнаграждения “за охрана на обществения ред” в съответен процент от 140% е изплащано само това в по-благоприятен размер;

- главният счетоводител на СДВР нямал правомощия да отменя заповеди на директора на СДВР, а бил длъжен да ги изпълнява, както по длъжностна характеристика, така и съгласно чл.6 вр. чл.3, ал.1, б.”д” от Инструкцията за организацията и технологията на работа с автоматизираната информационна система (А.) “Труд и работна заплата” (Т.);

- изготвянето на заповеди за отмяна на вече издадени заповеди на директора на СДВР било задължение единствено и само на служителите от “Човешки ресурси” - СДВР, което в случая не било изпълнено;

- комисията, изготвила Справка рег. № 22286/28.03.2014 г., нееднократно в текста й констатирала “осчетоводяване” на заповеди, макар на такова да подлежали само документи, отнасящи се за стопански операции, не и управленски решения;

- всички служители от ръководения от жалбоподателката Сектор “Финансово осигуряване”, ангажирани с въвеждането на работни заплати, били своевременно запознати срещу подпис с МЗ рег. № Из-1887/2011 г., и именно в нейно изпълнение били въвеждани във ведомостите издаваните от директора на СДВР заповеди за допълнителни възнаграждения.

Обяснение рег. № 28192/24.04.2014 г. е резолирано на 25.04.2014 г. като прието от ВНД директор на СДВР комисар И. С..

Със Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. на ВНД директор на СДВР на основание чл.228, т.3, чл.224, ал.2, т.2, чл.226, ал.1, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) и чл.227, ал.1, т.6 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) на Е. Л. М. – главен счетоводител в Сектор “Финансово осигуряване” - СДВР, категория В, е

наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от 6 месеца за това, че:

- от м. юли до м. декември 2013 г. жалбоподателката е следвало, а не е упражнила контрол над подчинените си служители от Сектор “Финансово осигуряване”, в резултат на което е допуснала изплащане на допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности на служители от група “Конвой” при отдел “Охранителна полиция” – СДВР, на повече от едно основание в един и същи месец, а именно за “конвоиране” и за “патрулно-постовата дейност” или “охрана на обществения ред”, което било в нарушение на т.10 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г.;

- служителите от Сектор “Финансово осигуряване” ежесечно въвеждали във ведомостите парични суми за допълнителни възнаграждения за служителите от група “Конвой” на две основания, на база на които те са получавали допълнителни възнаграждения едновременно за две специфични дейности – за конвоиране в размер на 25% от сумата 140 лв. или 35 лв. и за участие в охрана на масови мероприятия (въведена във ведомостите като “П.” и “ООР”) в процент от сумата в зависимост от броя на мероприятията, в които е участвал съответният служител;

- при получаване в сектор “Финансово осигуряване” на заповеди, с които на служители от група “Конвой” се определяли допълнителни възнаграждения в различен размер на повече от едно основание, в един и същи месец, съгласно т.10 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., те следвало да вземат предвид заповедта, която определя допълнително възнаграждение в по-благоприятен размер; това не било направено, тъй като били начислявани суми, в един и същи месец, за “конвоиране”, “патрулно-постова дейност” и/или “охрана на обществения ред”;

- с действията си и бездействията си Е. Л. М. нарушила служебната дисциплина

чрез неупражнен контрол не изпълнила задълженията си на главен счетоводител в сектор “Финансово осигуряване” по Специфична длъжностна характеристика рег. № 22282/22.05.2012 г., утвърдена със Заповед рег. № з-6849/23.05.2012 г. на директора на СДВР, с които била запозната на срещу подпис по Протокол рег. № я 34300/03.07.2013 г. по описа на СДВР, да контролира вътрешните финансови дейности в СДВР; да ръководи, контролира и отговаря за правилно прилагане на нормативните и вътрешноведомствените актове за изплащане на суми - допълнителните възнаграждения за специфични служебни дейности по чл.202 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) и МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г.

Посочено е също в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., че нарушението било установено при проверка, резултатите от която ведно с доказателства се съдържали в Справка рег. № я-22826/28.03.2014 г. по описа на СДВР и материалите към нея. Представените от жалбоподателката Обяснения рег. № я 28192/24.04.2014 г. по описа на СДВР са оценени от наказващия орган като неаргументирани и необосновани, защото от тях било видно, че тя е запозната с факта, че по ведомостите за заплати като основания за изплащането на допълнителните възнаграждения “заповедите...” в нарушение на т.10 от МЗ рег. № 1887/19.07.2011 г. на повече от едно основание за “конвоиране”, “патрулно-постова дейност” и “охрана на обществения ред”. Не е приет аргументът на жалбоподателката, че не било нейно задължение да следи за законосъобразността на издадените от директора на СДВР заповеди, а да ги изпълнява, понеже като като главен счетоводител на СДВР имала задължение да контролира дейността по разходване на бюджетните средства и заплащане на труда в съответствие със законите и вътрешноведомствените нормативни актове. Като държавен служител в МВР при получаване на заповед, с която ѝ се нареждали незаконосъобразни действия или в нарушение на заповед на по-горестоящ административен орган, в случая, МЗ рег. № 1887/19.07.2011 г.,

тя не следвало да я изпълнява.

Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. е подписана от комисар И. В. С., временно назначен на длъжността директор на СДВР, категория Б, на основание чл.185, т.1 и чл.192 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) с МЗ рег. № К-6171/05.06.2013 г. за срок от една година.

В хода на делото извън дисциплинарната преписка за изясняването на спора се събраха допълнително следните доказателства:

Изиска се от ответника и се представи от него цитираната в жалбата **Инструкция рег. № I-95/19.07.2005 г.** на министъра на вътрешните работи за организацията на технологията на работа с автоматизираната информационна система “труд и работна заплата” (необнародвана), заведена в СДВР с вх. № я 16066/28.07.2005 г. Съгласно чл.1 от Инструкция рег. № I-95/19.07.2005 г. с нея се определя реда за въвеждане, обработване и съхранение и ползване на информацията по труда и работната заплата (трудови възнаграждения, трудов и осигурителен стаж, дължими данъци и удържки, осигуровки и обезщетения по КСО, КТ, ЗМВР, изготвяне на справки и удостоверения) на служителите в МВР в А. “Труд и работна заплата”. Един от основните обекти – основание за въвеждане на данни в А. “Т.”, в т.ч. за изготвяне на ведомости съгласно чл.2, т.5, чл.3, ал.1, т.1, б.”б” вр. чл.6, ал.1 от Инструкция рег. № I-95/19.07.2005 г. са първичните деловодни документи, включващи **заповедите за допълнителни възнаграждения.**

Назначи се и изслуша **съдебно-счетоводна експертиза**, заключението на която изготвено след извършена пълна документална проверка в Сектор “Финансово осигуряване” на СДВР за периода м. юни 2013 г. – м. декември 2013 г., като обективно, компетентно и неоспорено от сраните се възприе от съда. Вещото лице констатира, че въз основа на предложения за определяне на допълнителни възнаграждения за специфични условия на труд по образец на служителите от

група “Конвой” – О. – СДВР и издадените във връзка с тях заповеди на директора на СДВР за изплащане на определените размери на тези възнаграждения в процент към базата 140 лв., по ведомостите за заплати на тези от тях, чието служебни задължения включват изпълнението на повече от една специфична служебна дейност (конвоиране, П. или О.) са били начислени и изплатени в размер само за една от тях, съответстващ на по-благоприятния за служителя размер. Независимо, че при изплащането не е надвишаван така определеният с т.1.7, б.”А” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. по-благоприятен размер за *“патрулно-постова дейност или охрана на обществения ред”* в С. (до 80% от сумата 140 лв.) спрямо определения размер за *“конвоиране”* (25% от сумата 140 лв.) съгласно т.1.6, б.”А” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., във ведомостите за м. юни – м. декември 2013 г., допълнителните възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности неправилно са *изписвани* в два колони – първа *“ДВ за конвоиране”*, в която са начислени 35 лв. (25% от сумата 140 лв.) и втора *“ДВ за П.”*, в която е начислена сума от 40 до 80% според броя участия на служителя в охраната на масови мероприятия през месеца. При изслушването вещото лице поясни, че изплащането на всеки служител сума е формирана от *“ДВ за конвоиране”* във фиксирания размер от 35 лв. (25% от 140 лв.) и *“ДВ за П.”* с редукция, равна на разликата между полагаемия се за съответния месец процент за *“П. или ООР”*, намален с 25% за конвоиране. Общият размер на начислените и изплатени суми не надвишава по-благоприятния размер на допълнителното възнаграждение за патрулно-постова дейност или охрана на обществения ред по т.1.7, б.”А”, б.”а” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. За началника на група “Конвой” – О. – СДВР са начислявани и изплащани само *“ДВ за П. или О.”*, не и *“ДВ за конвоиране”*. Всички суми, въведени по ведомостите за периода от м. юни до м. декември 2013 г. за допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности на служителите от група “Конвой”–О.–СДВР **отговорят на размерите, които са определени със заповедите на директора на СДВР на**

л.44 и сл. делото. Сумарно в парично изражение няма нанесена щета на бюджета.

При тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима, а по същество е основателна.

Процесното дисциплинарно производство е образувано, проведено и приключило със Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. преди влизането в сила на ЗМВР (ДВ, бр.53 от 2014 г.) на **01.07.2014 г.** за нарушение, извършено преди тази дата. Затова приложими в случая са действащите до 30.06.2014 г. разпоредби за дисциплинарна отговорност по ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) и Инструкция № Из-2813/2011 г. на министъра на вътрешните работи за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (отм. – ДВ, бр.34 от 2015 г.).

Дисциплинарно наказващите органи в системата на МВР са определени с чл.228, т.1 – 5 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) диференцирано според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания по чл.226, ал.1, т.1 – 6 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.). В рамките на това нормативно разпределение с чл.228, т.3 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.) органите по чл.186, ал.1 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.) са овластени да налагат всички видове наказания по чл.226 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.) на служителите от категориите Д и Е, а за служителите от категории А, Б, В и Г – без наказанията по чл.226, ал.1, т.4 - 6 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.). И защото МВР е администрация с йерархичния характер - чл.2, ал.1 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.) и защото всяка дисциплинарна власт задължително предполага субординация, тази компетентност е приложима по отношение на държавни служители, *подчинени* в съответното структурно звено на МВР на органа по чл.228, т.3 ЗМВР (отм. - ДВ, бр.53 от 2014 г.).

Заповед № з-9969/27.05.2014 г. е подписана от ВНД директор на СДВР,

комисар И. В. С., временно назначен на длъжността с МЗ рег. № К-6171/05.06.2013 г., която е заемал за срок от една година, вкл. към датата на издаването ѝ – 27.05.2014 г. В това длъжностно качество като директор на областна дирекция на МВР той е орган по чл.186, ал.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), овластен по чл.228, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) да налага служителите от категории А, Б, В и Г – наказанията по чл.226, т.1 – 3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). Е. Л. М. е заемала длъжността – главен счетоводител в Сектор “Финансово осигуряване” - СДВР, **категория В**. Налагайки на този държавен служител дисциплинарното наказание “порицание” по **чл.226, т.3 ЗМВР** (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), ВНД директор на СДВР е упражнил притежаваната по силата на заеманата от него длъжност компетентност на наказващ орган по чл.228, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) в нормативните ѝ предели. Не ги е надхвърлил, изземвайки чужда компетентност по чл.228, ал.1, т.1 или 2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). Осъществяването ѝ е извършено лично от титуляра на това правомощие, без прехвърляне по заместване или делегация. Упражнена е по отношение на държавен служител от оглавяваното от този орган структурно звено на МВР–СДВР, поради което е в обхвата на общата компетентност на директора на СДВР да организира, ръководи и контролира дейността му, както и да отговаря за управлението на човешките ресурси по чл.30, ал.1, т.1 и 7 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). Следователно, Заповед № з-9969/27.05.2014 г. не е нищожна - издадена е от административен орган на МВР, притежаващ необходимата за нейната валидност дисциплинарно наказваща компетентност по чл.228, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.).

Формата на Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. не е предписаната от чл.246, ал.1 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.). Синтезиран, смисълът на изрично изброените в разпоредбата задължителни реквизити е да гарантира надлежна индивидуализация на дисциплинарното нарушение – основание за

дисциплинарна отговорност по чл.224, ал.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), при кореспонденция между фактическото му описание и правната негова квалификация. Тази обща процесуална гаранция при издаване на Заповед рег. № з-9969/27.05.2014г. не е спазена – същата не съдържа пълната информация, необходима за надлежно идентифициране на вмененото на жалбоподателката нарушение на служебната дисциплина с всичките му съставомерни признаци. Същевременно съобразителната част на Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. е с вътрешни противоречия – и фактически, и правни. Първо, според текста й периода от месец юли 2013 г. до месец декември 2013 г. в качеството си на главен счетоводител на СДВР жалбоподателката е следвало, а не е упражнила контрол над подчинените си служители от Сектор “Финансово осигуряване” – СДВР, в резултат на което била допуснала *изплащане* на допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности на служители от група “Конвой”–отдел “Охрана на обществения ред”–СДВР на повече от едно основание, в един и същи месец, а именно за “*конвоиране*” и за “*патрулно – постова дейност*” или “*охрана на обществения ред*”, което било в нарушение на т.10 от МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011 г. Допълнителните възнаграждения, чието едновременно изплащане се твърди в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., не са надлежно посочени от наказващия орган – не са упоменати нито **чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР** (отм.–ДВ, бр.53 от 2014 г.) като *законово* основание за дължимостта им, нито **т.1.6, б.”А” и/или т.1.7, б.”А”, б.”а” от МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011 г.** като *административно* основание по чл.202, ал.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) за определянето им чрез конкретните видове специфични служебни дейности, за изпълнение на които те се полагат. Такава конкретизация е наложителна, защото чл.202, ал.1, т.1 – 5 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) урежда пет различни вида допълнителни възнаграждения, подлежащи на изплащане на държавните служители в МВР, а според Справка рег. № 22826/28.03.2014 г., към която Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. препраща, сумите за брой участия в охраната на масови

мероприятия са разпореждани за изплащане с месечни заповеди на директора на СДВР като *допълнително възнаграждение за специфични условия на труд*, което е самостоятелен вид по чл.202, ал.1, т.5 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), нормативно и фактически различен от *допълнителното възнаграждение за изпълнението на специфични служебни дейности* по чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). Вън от това, с МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011 г. и последващите ѝ изменения и допълнения, приети до издаване на Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. съгласно чл.202, ал.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) от министъра на вътрешните работи са определени 19 вида специфични служебни дейности, с по няколко *подвидове*, обособени по функционален и/или териториален признак, с диференцирани размери за всеки вид/подвид, определени в проценти от базата по т.2 от МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011 г. При толкова сложна система от **5 категории** допълнителни възнаграждения по чл.202, ал.1, т.1–5 ЗМВР (отм.–ДВ, бр.53 от 2014 г.), две от които визирани в Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. като неразделна част от Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., **19 вида** в категорията на допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности по т.1.1 – т.19 от МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011 г., последно допълнена в съответната част с МЗ рег. № Из-115/23.01.2013 г., при **33 подвида**, задължително е било наказващият орган да посочи Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. допълнителните възнаграждения, във връзка с които е извършено дисциплинарното нарушение, с официалните им наименования по приложимата за тяхното определяне класификация по чл.202, ал.2 ЗМВР (отм.–ДВ, бр.53 от 2014 г.). Изброяването им в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. като допълнителни възнаграждения за “конвоиране”, за “патрулно-постова дейност” или за “опазване на обществеността” не е нито пълно, нито точно най-малкото защото ги визира като **три** отделни вида, което не съответства на обособяването им по чл.202, ал.2 ЗМВР (отм.–ДВ, бр.53 от 2014 г.) в **два** вида – първият по т.1.6, б.”А” по МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011 г. за *конвоиране на лица*, а вторият по т.1.7, б.”А” от МЗ рег. № Из-1187/19.07.2011

г. за *извършването на патрулно-постова дейност или охрана на обществения ред на териториален или линеен принцип*. Последица от тази формална неточност при обозначаването им е смислово объркване за това в какво се състои нарушението по Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. - неупражнен контрол, довел до едновременно изплащане в един и същи месец, на един и същи служител от група “Конвой” – О. – СДВР **на парични суми на повече от едно основание** (“конвоиране”; “патрулно-постова дейност”; “опазване на обществения ред”) – тази формулировка би могла еднакво да важи за изплащането на **три** допълнителни възнаграждения за изпълнение на тези **три** според наказващия орган специфични служебни дейности, на **две от три** или на **две от две** от тях. Подобни взаимоизключващи се алтернативи са недопустими по чл.246, ал.1 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.), който изисква в дисциплинарната заповед нарушението да е изрично, еднозначно и еднотипно определено в целия ѝ текст. Като цяло, формалните недостатъци при означаването на спорните допълнителни възнаграждения, комбинирано с разлики в описанието на нарушението в отделните пасажии на Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., водят до дисциплинарно обвинение, което не е надлежно определено, варира в текста ѝ и така позволява множество интерпретации по недопустим за санкционен акт начин. Трето, тази бланкетност се отнася и до *заповедите*, с които на служителите от група “Конвой” – ОПП – СДВР са определяни допълнителни възнаграждения в различни размери, на повече от едно основание, в един и същи месец. Според наказващия орган при тяхното постъпване в Сектор “Финансово осигуряване” служителите му следвало да вземат предвид *само* заповедта, определяща допълнителното възнаграждение в по-благоприятния за служителя размер; вместо това в един и същи месец те начислявали парични суми за “конвоиране”, за “патрулно-постова дейност” и/или “охрана на обществения ред”. Тази заповед, които наказващият орган е преценил като неправилно въведени от Сектор “Финансово осигуряване” във ведомостите, *изобщо не са посочени* в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. с

номерата, датите им, органа, който ги е издал, предмета, основаниято си или с друг признак. Тези липсващи данни не могат да се извлекат от Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. - периодът на отразената в нея проверка от 01.08.2011 г. до 30.08.2013 г. (стр.4, абзац 2 – л.11 (гръб) от делото) с изключение на м. юли 2013 г. не се покрива с периода по Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., който е от 01.07.2013 г. до 31.12.2013 г. Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. обхваща *множество* констатации от дейността по определяне, начисляване и изплащане на допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфичните служебни дейности в *различни структурни звена на дирекцията* - съответно обобщено сочи само установения от комисията *общ брой от 2722 заповеди*, издадени за допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфичните служебни дейности на *всички* държавните служители в СДВР от 01.08.2011 г. до 30.08.2013 г., както и механизма по тяхното формиране и изплащането им. Констатациите за Сектор “Финансово осигуряване” на стр.8, абзац 1 до абзац 6 от Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. са пренесени буквално в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., поради което не могат да я допълнят с информация кои конкретно са *заповедите* за определяне на допълнителни възнаграждения за специфични служебни дейности на служителите от група “Конвой” – О. – СДВР на повече от едно основание, в един и същи месец, които са въведени и платени по ведомостите за периода от м. юли 2013 г. до м. декември 2013 г. Тази тяхна задължителна конкретизация не е направена в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., въпреки че е била възможна - заповедите са приобщени към дисциплинарната преписка, отнасят се за непродължителен период от 6 месеца от 01.07.2013 г. до 31.12.2013 г. само за държавните служители в група “Конвой” – О.–СДВР, а не от всички звена на СДВР. Тоест, макар да са *определени* и фактически, и юридически, тези заповеди не са *определени* от наказващия орган, който е маркирал максимално общо тяхното постъпване и обработка в Сектор “Финансово осигуряване”, оставайки в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. *многоточие за “дописване” на номерата и/или датите им.*

Тази непълнота е формален порок и защото, видно от Справка рег. № 22826/28.03.2014 г., по вътрешната организация на дейността за определяне и изплащане на допълнителните възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности в СДВР са издавани *множество* заповеди, с цялостно или частично различен обхват, едни общи, а други месечни, в т.ч. такива, които вътрешно си противоречат, при все че са едновременно действащи. С оглед на тази така сложна и като разнородни елементи, и като (не)съгласуваност помежду им, вътрешноведомствена система от заповеди за регулиране на допълнителните възнаграждения по чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) в СДВР, наказващият орган е следвало изрично да посочи кои точно от всички тях счита за “*неправилно осчетоводени*” от служители на Сектор “Финансово осигуряване”. Такава конкретизация в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. липсва. Така в съдебното производство същите не могат да се идентифицират, не могат да се проверят техните основания и/или вида и размера на разпоредените с тях за изплащане допълнителни възнаграждения, за да се прецени правилно или не са въведени във ведомостите от м. юли 2013 г. до м. декември 2013 г. Четвърто, установено е от проверката, приключила със Справка рег.№ 22826/28.03.2014г., с писмено разяснение от технически изпълнител по заплащане на труда от Сектор “Финансово осигуряване”, че служителите от група “Конвой” – О. – СДВР от м.08.2011 г. до м.01.2014 г. получавали по 25% за конвоиране по код 2144 по общи заповеди от 2010 г. и 2013 г., към които за тези от тях, участвали в охрана на масови мероприятия според броя им по ежемесечни заповеди се определял процент за П. по код 2162. Така при полагаеми се на един и същи служител, в един и същи месец, две такива допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности обработването на заповедите за тях в различни периоди от време е правено по *три различни начина* вследствие на честата смяна на техническите изпълнители по заплащане на труда в Сектор “Финансово осигуряване”: *първият*, 25% за конвоиране по код 2144 плюс разликата в % до

полагаемия се пълен % на П. по код 2162; *вторият*

, 25% за конвоиране по код 2144 плюс 15% по същия код, в сбор равни на пълния % за П. и *третият*, 0% за конвоиране по код 2144 и пуснат пълен размер в % за П. само по код 2162. Преценено и в този ракурс, съдържанието на Заповед рег.№ з-9969/27.05.2014 г. не е достатъчно, тъй като по нея изобщо не се разбира *как* всъщност са начислени поотделно и в съотношение спорните допълнителни възнаграждения на всеки отделен служител от група “Конвой” – О. – СДВР по ведомостите за всеки месец от м. юли 2013 г. до м. декември 2013 г., в частност дали това е извършено по един или повече от изброените три начина и/или с прилагането на един или повече други начини. П., чл.246, ал.1 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) изисква в дисциплинарната заповед да да посочени *доказателствата*, въз основа на които е установено наказаното с нея нарушение на служебната дисциплина. Това процесуално задължение не е изпълнено от ответния орган по чл.228, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) Със Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. жалбоподателката е наказана за неупражнен контрол над подчинените ѝ служители от сектор “Финансово осигуряване”, довел до *изплащането* на допълнителните възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности на служителите от Група “Конвой” – О. – СДВР на повече от едно основания, в един и същи месец – за “*конвоиране*” в размер на 25% от сумата 140 лв. и за “*П. и охраната на обществеността ред*” в процент от сумата 140 лв. според броя на мероприятията, в които е участвал съответният служител. Тоест, наказано е едновременно изплащане в пълните им размери на два вида допълнителни възнаграждение в нарушение на т.10 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., изискващ изплащане само на едно от тях – това с по-благоприятен размер. Доказателства за такова провинение, обаче не са посочени в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. Не може да се зачете като такова Справка рег.№ 22826/28.03.2014 г., тъй като нито тя пряко, нито с приложените към нея материали установяват подобно

едновременно цялостно изплащане на допълнителни възнаграждения по т.1.6, б."А" и т.1.7, б."А", б."а" от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. в един и същи месец, на едни и същи служители от група "Конвой" – О. – СДВР. Поради тези формални недостатъци, Заповед рег.№ з-9969/27.05.2014 г. съвсем общо, приблизително маркира основанието за дисциплинарна отговорност по начин, който не покрива задължителния стандарт за мотивираност, заложен в чл.246, ал.1 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.).

Дисциплинарното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. На основание чл.231, ал.1 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) следва да се счита образувано с официалното депозиране на Справка рег. 22826/28.03.2014 г. в СДВР, тъй като чрез същата за първи път в администрацията на наказващия орган са постъпили данни за процесното дисциплинарно нарушение. Жалбоподателката е запозната със Справка рег. 22826/28.03.2014 г. в СДВР съгласно чл.9, ал.2, изр.1 от Инструкция № Из-2813/2011 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (отм. – ДВ, бр.34 от 2015 г.). След запознаването си с нея е представила съгласно чл.229, ал.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) писмено обяснение вх. № 28192 от 24.04.2014 г., което е прието от наказващия орган - ВНД директор на СДВР с резолюция от 25.04.2014 г. с отбелязани дата, длъжност и име съгласно чл.10, ал.2 от Инструкция № Из-2813/2011 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (отм. – ДВ, бр.34 от 2015 г.). Дисциплинарната преписка е формирана от доказателствата, събрани от проверката, наредена със Заповед рег. № з-13439/29.08.2013г., приключила със Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. в СДВР, както изрично допуска чл.229, ал.4 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). От жалбоподателката не искани доказателства, които да не са събрани от наказващия орган. Спазени са сроковете по чл.225, ал.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). Процесното нарушение е във връзка неупражнен контрол по начисленията и плащанията по ведомостите от м. юли до м. декември 2013 г.,

поради което при неговото санкциониране на 27.05.2014 г. не е изтекъл *1-годишният срок* от извършването му по чл.225, ал.1, пр.2 (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.). То е *открито* по чл.223, ал.1 и 2 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) с постъпването на Справка рег. № 22826 на **28.03.2014 г.** в СДВР – броен оттогава *2-месечният срок от откриването* му по чл.225, ал.1, пр.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) при налагането на наказанието на **27.05.2014 г.**

Заповед рег.№ з-9969/27.05.2014г. противоречи на материалния закон.

Първо, Е. Л. М. е встъпила в длъжността –главен счетоводител в сектор “Финансово осигуряване” – СДВР на 03.07.2013 г., видно Протокол рег. № я 34300/03.07.2013 г. по описа на СДВР. Нито при това ѝ встъпване, нито в който и да е последващ момент жалбоподателката е официално запозната срещу подпис с МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. относно определянето на размера на допълнителните възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности, условията и реда за тяхното изплащане на държавните служители в МВР и/или с която и да от множеството заповеди на директора на СДВР, издадени въз основа на МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Извършеното на 21.07.2011 г. вътрешно разпространение на МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. непосредствено след постъпването ѝ в СДВР с вх. № 20516 от 20.07.2011г. не би могло да обхване жалбоподателката, тъй като предхожда с две години назначаването ѝ за главен счетоводител на СДВР. Името ѝ не фигурира с тази или друга длъжност в представения на л.95 от делото Списък на служителите от сектор “Финансово осигуряване”–СДВР, запознати срещу подпис с МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г., започнат на 22.07.2011 г. и завършен на 24.06.2013 г. Липсват всякакви доказателства за това жалбоподателката да е официално запозната с която и да е от общите заповеди на директора на СДВР относно допълнителните възнаграждения за специфични служебни дейности. Освен че МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. и съответните заповеди на директора на СДВР не са официално възложени на жалбоподателката като задължителни в

служебната ѝ дейност съгласно чл.6, ал.1 от Инструкция № Из-2813/2011 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (обн., ДВ, бр.91 от 2011 г., отм., бр.34 от 2015 г.), не са ѝ дадени и никакви указания по тяхното изпълнение съгласно чл.6, ал.3, изр.1 от същата инструкция. Без произтичащите от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. и съответните заповеди на директора на СДВР по допълнителните възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности *служебни задължения да са ѝ надлежно възложени по установения за това ред, гарантиращ точното им изпълнение, на жалбоподателката не може се вменява виновно тяхно неизпълнение* по чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) вр. чл.227, ал.1, т.6 и 11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.). Второ, **всички** спорни допълнителни възнаграждения са начислени на служители от група “Конвой”–О.–СДВР по ведомостите от м. юли 2013 г. до м. декември 2013 г. от служителите на сектор “Финансово осигуряване” не произволно, а **въз основа на МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. и заповеди, издадени от директора на СДВР.** Трето, допълнителното възнаграждение за конвоиране на лица е било начислявано на служителите от група “Конвой”–О.–СДВР на основание чл.202, ал.1, т.1 и ал.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), т.1.6, б.”А” и т.2 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. и Заповед рег. № з-9965/25.06.2013 г. на ВНД директор на СДВР. Всички те си кореспондират относно *основанието* за дължимост на това допълнително възнаграждение - изпълнение на специфична служебна дейност - конвоиране на лица и *размера* му - 25%, отнесен към базата 140 лв. Заповед рег. № з-9965/25.06.2013 г. на ВНД директор на СДВР е издадена в съответствие с т.9 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. от ръководител на структура по чл.9 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) по предложение рег. № 31695/11.06.2013 г. на началника на група “Конвой” – О. – СДВР, в което поименно и с длъжността им са определени служителите от това звено с право да получават ежемесечно допълнително възнаграждение за конвоиране на лица в един и същи размер – 25% от 140 лв., равни 35 лв. Точка 3 от МЗ рег.№

Из-1887/19.07.2011 г. допуска това определяне да е еднократно, след което да се изменя при промяна на личния състав на група “Конвой” – О. – СДВР или по други причини. Обратното, т.9 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. не изисква *определянето* на това допълнително възнаграждение, веднъж извършено, както е сторено със Заповед рег. № з-9965/25.06.2013 г. на ВНД директор формално да се препотвърждава *ежемесечно*, и така позволява то да остане да действа, докато не възникне основание за изменението му по същия ред. Показателно е, че т.7 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. нарежда само *ежемесечно изплащане* на допълнителните възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности, *не и/или ежемесечно тяхно определяне*. В Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. не са констатирани никакви нередовности на Заповед рег.№ з-9965/25.06.2013г. на ВНД директор на СДВР, в това число каквито и да е нейни несъответствия с МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Що се отнася до Заповед рег. № з-7247/26.04.2014 г. на директора на СДВР, същата е издадена на основание МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г., с отмяната ѝ с МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. е престанала да действа, считано от 01.08.2011 г., така че не се припокрива със Заповед рег.№ з-9965/25.06.2013г. на ВНД директор на СДВР, която е единствено действащата от двете през процесния период 01.07.2013 г. – 31.12.2013 г. Следователно извършените от служителите от сектор “Финансово осигуряване” – СДВР начисления по ведомостите от м. юли 2013 г. до м. декември 2013 г. на допълнителни възнаграждения за конвоиране на служителите от група “Конвой” –О.–СДВР в размер на 25%, отнесено към базата 140 лв., изключая началника на групата, са надлежно извършени на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), т.1.6, б.”А” и т.2 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. и Заповед рег. № з-9965/25.06.2013 г. на ВНД директор на СДВР. Трето, допълнителното възнаграждение за извършването на патрулно-постова дейност или опазване на обществения ред за териториален и линеен принцип в [населено място] е било начислявано на служителите от група “Конвой”– О. – СДВР на основание чл.202, ал.1, т.1 и ал.2 ЗМВР (отм. –

ДВ, бр.53 от 2014 г.), т.1.7, б.”А”, б.”а” и т.2 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. и Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР. Те си кореспондират относно *основанието* за дължимост на това допълнително възнаграждение – извършването на патрулно-постова дейност или опазване на обществения ред в [населено място] чрез охраната на масови мероприятия в *размер* до 80%, отнесен към базата от 140 лв. Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР не е формално отменена нито по административен, нито по съдебен ред, така че е действаща в периода 01.07.2013 г. до 31.12.2013 г. Що се отнася до констатациите по Справка рег. № 22826/28.03.2014 г., че Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР е “*неточна и в нарушение на МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г.*”, освен че не са официално потвърдени нито с акт на административен орган, нито на съда, инцидентно преценени не сочат на основания за нейна нищожност, при която изпълнението ѝ да не е юридически дължимо. Най-напред, т.1.7, б.”А”, б.”а” от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. определя *максималния* размер на този вид допълнително възнаграждение до 80% от базата от 140 лв., без да урежда условията и реда за вътрешното му диференциране до този праг. МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. не поставя никакви ограничения или изисквания в тази насока. Същевременно т.3 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. овластява ръководителите на структурите по чл.9 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) да определят *конкретните* размери на допълнителните възнаграждения по т.1 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. Ето защо не е имало пречка със Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР да се определят диференцирани размери на допълнителното възнаграждение по т.1.7, б.”А”, б.”а” и т.2 от МЗ рег.№ Из-1887/19.07.2011 г. за патрулно-постова дейност и/или опазване на обществения ред в зависимост от броя участия на служителя в охранявани през съответния месец масови мероприятия, щом *всички тези размери* (40%-60%-80%) *не надхвърлят* определения по реда на чл.202, ал.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) *максимален* размер от 80%. Упоменаването на писмо

рег. № I-21095/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи и писмо рег. № X 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР в преамбюла Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. не е част от задължителното ѝ съдържание, а е факултативен елемент, който не участва в правното ѝ основание, поради което не може да рефлектира на валидността и/или законосъобразността ѝ. Отделно, макар да са изготвени при действието на МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г., *съдържателно преценени* писмо рег. № I-21095/28.06.2010 г. на министъра на вътрешните работи и писмо рег. № X 4309/08.07.2010 г. на директора на Дирекция “Планиране и управление на бюджета” – МВР дават единствено указания допълнителните възнаграждения за специфични служебни дейности да се изплащат само на служители, които ПРЯКО ги изпълняват – изискване, идентично заложено и в т.1 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Тоест, така дадените указания смислово остават валидни след отмяната на МЗ рег. № Из-781/12.04.2010 г. при действието на МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Накрая, допуснатото в Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. несъответствие между правното ѝ основание - чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.), МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. и фактическото нейно основание - *извършване на охрана на обществения ред и безопасността на движението при провеждането на масови мероприятия*, от една страна, и означаването диспозитива ѝ на разпореденото за изплащане *допълнително възнаграждение като такова за специфични условия на труд*, от друга страна според Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. е неточност, тъй като в същността си Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. урежда *допълнително възнаграждение за вид специфична служебна дейност* по т.1.7, б.”А”, б.”а” и т.2 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., изпълнявана от служителите в група “Конвой” – О. – СДВР. Релевантно за спора остава това, че Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР, след като е издадена не е последващо отменена по предвидения за това ред и такава е действаща от 01.07.2013 г. до 31.12.2013 г., изрична констатация за което се съдържа в Справка рег. № 22826/28.03.2014 г.

Отделно, Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г. на директора на СДВР не би могла да повлияе на Заповед рег. № з-12251/11.08.2013 г., Заповед рег. № з-113599/08.09.2013 г., Заповед рег. № з-16133/10.10.2013 г., Заповед рег. № з-18037/15.11.2013 г., Заповед рег. № з-19887/11.12.2013 г. и Заповед рег. № з-558/10.01.2014 г., с които са определени за изплащане конкретните размери на допълнителните възнаграждения на служителите от група “Конвой”–О.–СДВР, охранявали масови мероприятия съответно през м.07, м.08, м.09, м.10, м.11 и м.12.2013 г. И е така, защото всички тези заповеди са ежемесечно издавани от директора на СДВР *пряко* на основание чл.202, ал.1, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) и МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., *не и/или на основание Заповед рег. № з-8861/08.08.2011 г.* Четвърто, всички посочени по-горе заповеди на директора на СДВР, общи и конкретни, по допълнителните възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности по т.1.6, б.”А” и т.1.7, б.”А”, б.”а” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. са *действащи* през периода 01.07.2013 г. – 31.12.2013 г. със следващата задължителност

за служителите от сектор “Финансово осигуряване” – СДВР съгласно чл.6, ал.1 от Инструкция рег. № Из-2813/2011 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (отм. – ДВ, бр.34 от 2015 г.). Същевременно, всички те са изготвени в писмена форма, подписани са от директора на СДВР, изведени са официално, нямат външни недостатъци по чл.178, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК, които да изключват доказателствената им сила като документи. В края им изрично е разпоредено техни копия да се изпратят в сектор “Финансово осигуряване” – СДВР за сведение и изпълнение. Съгласно чл.3, ал.1, т.1, б.”б” вр. чл.6, ал.1 от Инструкция рег. № I-95/19.07.2005 г. на МВР като първични деловодни документи всички тези заповеди за допълнителни възнаграждения са подлежали на въвеждане в А. “Т.” и обработката им изготвянето на ведомости за заплати съгласно чл.2, т.5 от Инструкция рег. № I-95/19.07.2005 г.

на МВР. По всички тези причини с постъпването на тези заповеди в сектор “Финансово осигуряване”, *служителите му са били длъжни да изпълнят стриктно всички тях*, както са постановени, като ги въведат по ведомостите за м. юли 2013 г. – м. декември 2013 г. и да начислят по тях на служителите от група “Конвой” – О. – СДВР определените им индивидуални месечни размери на тези допълнителни възнаграждения. Извършвайки тези действия, служителите от сектор “Финансово осигуряване” *са изпълнили задължителни за тях заповеди на директора на СДВР като техен пряк ръководител*, поради което нито те, нито жалбоподателката поради неупражнен контрол са допуснали неизпълнение на служебните им задължения, наказуемо по чл.224, ал.2, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) вр. чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.). Обратното, отказът им да изпълнят която и да е от тези заповеди би било нарушение на служебната дисциплина по чл.224, ал.2, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) вр. чл.227, ал.1, т.11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.). Четвърто, няма приложимо правно основание, на което служителите от сектор “Финансово осигуряване”, negliжирайки всички или част от тези заповеди на директора на СДВР чрез невъвеждането им във ведомостите за месеците, за които те се отнасят, да останат дисциплинарно неотговорни за тяхното неспазване. В частност, не биха могли да откажат изпълнение на която и да е от тези заповеди на директора на СДВР поради несъответствие с МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Така е тъй като заповедите на министъра и на преките ръководители са еднакво задължителни съгласно чл.224, ал.2, т.1 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) и чл.6, ал.1 от Инструкция рег. № Из-2813/2011 г. (отм. – ДВ, бр.34 от 2015 г.), без право на държавните служители в МВР да ги градират по важност или да избират на коя от тях да се подчинят. Няма нормативно предвиден механизъм, по който държавен служител от МВР да може да не изпълни заповед на по-нисшестоящ орган на МВР заради противоречие със заповед на по-висшестоящ орган на МВР, тъй като формално-юридически това не е незаконосъобразност и стои извън чл.6,

ал.5 от Инструкция рег. № Из-2813/2011 г. на МВР (отм. – ДВ, бр.34 от 2015 г.). Същевременно няма *неправомерност* на която и да е от заповедите на директора на СДВР по допълнителните възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности от служителите от група “Конвой”–О.–СДВР за м. юли – м. декември 2013 г., конкретно визирана в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. и официално призната по установения процесуален ред – административен и/или съдебен ред. Всички визирани в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. начислени и плащания са извършени в периода 01.07.2013 г. – 31.12.2013 г. преди разпоредената със Заповед № з-13439/29.08.2013 г. на директора на СДВР да е приключила със Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. П., като главен счетоводител в Сектор “Финансово осигуряване” на СДВР жалбоподателката не е била оправомощена нито *да отменя* вече издадени от директора на СДВР заповеди поради тяхна незаконосъобразност, нито *да изготвя проекти на заповеди за отмяната им* вместо служителите от отдел “Човешки ресурси”–СДВР. Пропускът да бъдат отменени се дължи на *чужди бездействия*, които не могат да обосновават дисциплинарната отговорност на жалбоподателката поради *личния* ѝ характер съгласно чл.221, ал.1 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.). Шесто, синтезирано представено, наказанието по Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. е наложено за това, че жалбоподателката е допуснала чрез неупражнен контрол върху подчинените си **изплащането** на допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности на служителите от група “Конвой” – О. – СДВР **на повече от едно основание**, в един и същи месец, а именно за “*конвоиране*” и за “*П. и/или ООР*”, в нарушение на т.10 МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., изискващ да се определи допълнително възнаграждение **само за една от дейностите** в по-благоприятния размер. Иначе казано, санкционирано е изплащането на двете допълнителни възнаграждения по т.1.6, б.”А” и т.1.7, б.”А”, б.”а” МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. в един и същи месец, в пълните им размери, вместо само едно от тях – това с по-благоприятния за служителя размер. Така

посоченото в Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. фактическо основание не се доказва от ответника съобразно доказателствената му тежест по чл.170, ал.1 АПК. То не може да се счита установено чрез Справка рег.№ 22826/28.03.2014 г., тъй като тя не установява подобно паралелно пълно изплащане на двете допълнителни възнаграждения по т.1.6, б."А" и т.1.7, б."А" от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г.

- Обратното, констатира, че във ведомостите са отразявани и двете заповеди за допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности – *“конвоиране”* и *“опазване на обществения ред”*, **но като процент от базата 140 лв. е взиман само по-благоприятният размер от двете и по него е извършване изплащането.** Това се потвърждава от изслушаната по делото съдебно-счетоводната експертиза, според която всички начислени от служителите от Сектор “Финансово осигуряване” по ведомостите от м. юни 2013 г. до м. декември 2013 г. суми за допълнителни възнаграждения за изпълнението на специфични служебни дейности на служителите от група “Конвой” – О. – СДВР **точно съответстват на определените им размери по издадените от директора на СДВР заповеди.** Същите са начислени и изплатени **в размер само за една от тях**, отговарящ във всеки отделен такъв случай на по-благоприятния за служителя размер съгласно т.10 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. В съдебно заседание вещото лице примерно поясни, че по ведомостта за определен месец начисленията за един служител включват на първи ред *“ДВ за конвоиране”* с постоянния му месечен размер от 25% от базата 140 лв. или 35 лв., а на втория ред *“ДВ за П. и ООР”* в процент от същата база, равен на **разликата** между полагаемия му се такъв според броя мероприятия, в чиято охрана е участвал, минус 25 %, така че сборът от тези две допълнителни възнаграждения да не надвишава по-високия размер на едно от двете, по правило това за патрулно-постова дейност и/или охрана на обществения ред по т.1.7, б."А" от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Или, както

пише в Справка рег. № 22826/28.03.2014 г. към процента за *“конвоиране”* – 25% е добавян процент, който да го допълни до този за *“патрулно-постова дейност и опазване на обществения ред”*. Така начислените и изплатени суми взети общо не надвишават по-благоприятния размер на допълнителното възнаграждение за *“патрулно-постова дейност и опазване на обществения ред”* и **сумирано в парично изражение няма щета, нанесена на бюджета.** Следователно дисциплинарното обвинение не само че не е потвърдено, а изрично опровергано по делото - жалбоподателката не е допуснала поради неупражнен контрол изплащането на двете допълнителни възнаграждения по т.1.6, б.”А” и т.1.7, б.”А” от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г., в един и същи месец, в пълните техни размери, тъй като изплащането им във всеки отделен такъв случай е извършвано в по-благоприятния за служителя размер, както изисква т.10 от МЗ рег. № Из-1887/19.07.2011 г. Вмененото ѝ дисциплинарно нарушение не е извършено. Дисциплинарната ѝ отговорност е реализирана в противоречие с материалния закон, без противоправно и виновно служебно нейно поведение, съставомерно и наказуемо по чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) вр. чл.227, ал.1, т.6 и 11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.).

След така извършената проверка по чл.168, ал.1 АПК и по изложените по-горе съображения съдът намира жалбата за основателна – оспорената с нея Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г. е незаконосъобразно издадена, поради което следва да се отмени на основание чл.172, ал.2, пр.2 АПК.

При този изход на спора на жалбоподателката се следват и присъждат съгласно чл.143, ал.1 АПК направените и претендирани по делото разноски общо в размер на **900 лв.**, в т.ч. депозит за съдебно-счетоводна експертиза – 400 лв. и адвокатското възнаграждение, платено по ДПЗС № 398680 - 500 лв.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение,**

21 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № з-9969/27.05.2014 г., издадена от ВНД директор на СДВР, с която на Е. Л. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]1А, [жилищен адрес] в качеството на държавен служител в МВР на длъжност главен счетоводител в сектор “Финансово осигуряване” – СДВР на основание чл.224, ал.2, т.2 и чл.226, ал.1, т.3 ЗМВР (отм. – ДВ, бр.53 от 2014 г.) вр. чл.227, ал.1, т.6 и 11 ППЗМВР (отм. – ДВ, бр.60 от 2014 г.) е наложено дисциплинарно наказание “ПОРИЦАНИЕ” за срок от 6 (шест) месеца.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – [населено място], [улица] да з а п л а т и на Е. Л. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]1А, [жилищен адрес] сумата **900 лв.** (деветстотин лева) – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред **Върховния административен съд** в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:_____